Civillieta Nr. C 26083815

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2015.gada 23.martā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Jonikāns,

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasībā pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem.

Aprakstošā daļa

2015.gada 10.februārī Rēzeknes tiesā prasības pieteikumu pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem iesniegusi /pers. B/ (turpmāk – prasītāja) norādot, ka pušu kopdzīves laikā dzimuši bērni – 2000.gada 25.janvārī meita /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2008.gada 15.jūlijā dēls /pers. E/, personas kods /personas kods/, kuri dzīvo kopā ar prasītāju un atrodas viņas apgādībā. Prasītāja vēlas piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam, jo atbildētājs materiālo palīdzību bērniem sniedz neregulāri. Pamatojoties uz Civillikuma 179.panta pirmo un piekto daļu prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja, par labu viņai, uzturlīdzekļus meitas /pers. D/, personas kods /personas kods/, un dēla /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai un no 7 gadu vecuma sasniegšanas 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot ar prasības iesniegšanas dienu.

Tiesas dokumenti pusēm piegādāti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā. Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}pantam, pusēm ir paziņots par procesuālās darbības laiku un vietu, par viņiem nosūtīto dokumentu saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti.

Civillieta, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}pantam, nerīkojot tiesas sēdi, nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā, jo ne prasītāja, ne atbildētājs lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nelūdza, tiesa lietu iztiesāt mutvārdu procesā par nepieciešamu neuzskata.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmajai daļai, puses informētas par tiesas, kas izskatīs lietu, sastāvu, pusēm izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Noraidījumi tiesnesim nav pieteikti.

Pusēm savlaicīgi, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmajai daļai, 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punktam, paziņots datums – 2015.gada 23.marts, kad sprieduma norakstu var saņemt tiesas kancelejā. Šis datums ir pilna sprieduma sastādīšanas datums.

Atbildētājs – /pers. C/ iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem neatzīst, jo viņa līdzekļi nav pietiekoši, lai maksātu uzturlīdzekļus bērnu uzturam – uz 71 *euro* viņš dzīvot nevar.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērnu uzturēšanai.

Tiesa noskaidroja, ka pušu kopdzīves laikā dzimuši bērni – 2000.gada 25.janvārī meita /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2008.gada 15.jūlijā dēls /pers. E/, personas kods /personas kods/, kuru vecāki ir: tēvs – /pers. C/, personas kods /personas kods/, māte – /pers. B/, personas kods /personas kods/ (lietas 7.,8.lapa). Lai arī prasītājas un pušu bērnu dzīvesvietas deklarētas vienā adresē ar atbildētāju (lietas 9.-12.lapa), puses dzīvo atsevišķi un pušu kopīgie bērni dzīvo kopā ar prasītāju, tas redzams no prasītājas paskaidrojumiem, pārējiem lietas materiāliem. Prasītāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam, pierādījumus par atbildētāja ienākumiem nav piestādījusi, līdz ar ko tiesa pieņem, ka atbildētājam ienākumu nav.

Tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienākums uzturēt bērnus, jo saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem. Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir pienākums rūpēties par bērnu, viņu uzturēt, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienākums rūpēties par bērnu dzīvību un labklājību, sagādāt viņiem uzturu. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 5.pantu bērna tiesību aizsardzības subjekti pirmām kārtām ir bērna vecāki.

Nosakot ikmēneša pabalsta summu, kas piedzenama no atbildētāja, tiesa ņem vērā atbildētāja materiālo stāvokli, to, ka ziņu par viņa ienākumiem nav. Apstāklis, ka prasītāja audzina, kopj bērnus, dod uzturu samērā ar savām iespējām, neierobežo viņas likumā noteiktās tiesības prasīt uzturnaudu bērniem no otra vecāka.

Tiesa uzskata, ka primārās ir bērnu intereses un situācija, kad bērni paliek bez uzturlīdzekļiem, nav pieļaujama. Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu. Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu

Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2.punkts nosaka, ka katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, t.i., šobrīd 90 *euro* apmērā ik mēnesi, un no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, t.i., šobrīd 108 *euro* apmērā ik mēnesi.

Novērtējot pušu materiālo stāvokli, tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus meitas uzturēšanai 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi un uzturlīdzekļus dēla uzturēšanai līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, un no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, jo saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu un 39.panta pirmās daļas 5. punktu no atbildētāja valsts ienākumos piespriežama valsts nodeva, jo prasītāja no tās samaksas valsts ienākumos atbrīvota ar likumu, un ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 191., 193.pantu, tiesa

NOSPRIEDA

/pers. B/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, meitas /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai uzturlīdzekļus 30 (trīsdesmit) procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, un dēla /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai uzturlīdzekļus līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 (divdesmit piecu) procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi un no 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 (trīsdesmit) procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot ar 2015.gada 10.februāri, līdz bērnu pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 329,78 (trīs simti divdesmit deviņi *euro* 78 centi) *euro* apmērā un ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītos izdevumus 6,28 (seši *euro* 28 centi) *euro* apmērā, kopā 336,06 (trīs simti trīsdesmit seši *euro* 6 centi) *euro*.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 23.marta, apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Jonikāns